

רע"פ 493/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
רע"פ 493/17**

כבוד השופט א' שהם

לפני:

ה המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז מרכז-lod, בעפ"ג 16-06-59565, מיום 4.12.2016, שניתן על ידי כב' השופטים: ל' ברוד; ז' בוסתן; ו-ש' בורנשטיין

בשם המבקש:

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז מרכז-lod (כב' הרכב השופטים: ל' ברוד; ז' בוסtan; ו-ש' בורנשטיין), בעפ"ג 16-06-59565, מיום 4.12.2016. בגין של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על גזר דיןו של בית משפט השלום ברוחבות (כב' השופט מ' מזרחי), בת"פ 15-01-27837, מיום 17.5.2016.

2. ביום 16.1.2017, הוריתי על עיקוב ביצוע עונש המאסר בפועל, אשר הושת על המבקש, עד להחלטה אחרת.

רקע והליכים קודמים

3. נגד המבקש, הוגש כתוב אישום מתוקן לבית משפט השלום ברוחבות, במסגרתו יוחסה למבקר עבירה של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(א), בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

4. מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה, כי במועד הRELONTOGI לכתב האישום, הועסק הנאשם כאב הבית בבית

עמוד 1

הספר "צבא קטיף", שבד בبنيין. ביום 4.12.2014 או בסמוך לכך, ביקש המבוקש מקטין, ליד 2001, לשיער לו להעביר קרטרון מסכמים לארכיוון המצוי בקומה השלישית של בית הספר. לאחר שהקטין ביצע את המבוקש ממנו, הצער המבוקש לקטין להתלוות אליו לחדר הציוד, הנמצא בקומה הראשונה בבית הספר, בכך שה מבוקש יתנו לו פחית שנייה, בתמורה לשיער שהעניק לו הקטין. בשעה 12:23 או בסמוך לכך, נכנסו המבוקש והקטין לחדר הציוד, וה מבוקש סגר את הדלת. לאחר מכן, החדר המבוקש את ידו לחולצתו של הקטין וליטף את בטנו, ובהמשך החדר את ידו מעבר למכנסיו ותחתונו של הקטין ונגע באיבר מינו. בשעה 12:27 או בסמוך לכך, פתח הקטין את דלת חדר הציוד ועצב את המקום.

5. ביום 3.6.2015, הורשע המבוקש, לאחר שהצדדים הגיעו להסדר דין, במסגרת הודה המבוקש בעבודות כתוב האישום המתוקן, וב הסכמת הצדדים, הופנה המבוקש אל שירות המבחן לצורך הכנת תסקיר בעניינו.

6. בין התאריכים 6.9.2015 ועד 15.5.2016, הוגשו 5 תסקרים מטעם שירות המבחן בעניינו של המבוקש (להלן: התסקרים). בתסקרים אלו פורטו נסיבותו האישיות של המבוקש, ובין היתר, נכתב כי המבוקש הינו בן 48, נשוי ואב ל-5 ילדים בגילאי 8-20, מנהל אורה חיים דתי, בוגר 12 שנים לימוד, עובד כאיש אחזקה בבית ספר, ומגורר ביבנה. מן האמור בתסקרים עולה, כי המבוקש התקשה לשטא במצוותו ובדףו התנהגותו המינית באופן פתוח, הן בשל היעדר הכרה בקשיש והן בשל "מחסומי בושה", ולפיכך, עליה קושי לבדוק את דרכי התמודדותו ודפוסי התנהלותו המינית של המבוקש. יחד עם זאת, נאמר בתסקרים כי בעקבות סדנת הכנה לטיפול ייעודי בעבריני מין, בה השתתף המבוקש, בחודשים אפריל-יוני 2015, חל שינוי ראשוני בתפיסתו של המבוקש ביחס לעבירה שביצע, כאשר בשלב ראשון הוא הבהיר כל התנהגות מינית בעיתית לפני הקטין, אך בהמשך הוא הצליח להכיר באחריותו לעבירה ובפסול שבבה. הדין בטיעונים לעונש נדחה מספר פעמים, ובחודש ינואר 2016, שולב המבוקש בקבוצה טיפולית בעבריני מין במסגרת שירות המבחן. ביום 13.3.2016, הוגש תסקיר משלים אחרון בעניינו של המבוקש. בתסקير המשלים נאמר, כי המבוקש "עדין לא הגיע לשלב טיפול רפואי מתקדם, בו יידרש לעבוד באופן עמוק יותר על התנהגותו המינית הבועיתית"; עוד נאמר כי למבוקש צפוי "תהליך ארוך והתקדמותו מסתמנת כאיתית באופן יחסיב". לבסוף, המליץ שירות המבחן כי יוטל על המבוקש צו מבחן למשך שנה וחצי, במהלךו ימשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית, וכי ישת על המבוקש צו שירות לתועלת הציבור, בהיקף נרחב של 300 שעות, בנוסף לתשלום פיצויים למתלוון.

7. עוד הוגשו לבית משפט השלום, חוות דעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות, מיום 18.10.2015, במסגרת נקבעה "רמת מסוכנות בינוי-نمוכה לרצידיבים מיני" מצדו של המבוקש; והצהרה מטעם נפגע העבירה, אשר נכתבה בידי אמו של הקטין, בגדירה תואר הנזק הרוב שנגרם לקטין בעקבות המעשים.

8. ביום 17.5.2016, ניתן גזר דין של בית משפט השלום. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, עמד בית משפט השלום על מדיניות הענישה הנוגאת לעבירות כגון דא, וכן ציין כי הערך המוגן הוא "שמירה על שלוםם, בריאותם, פרטיהם והאוטונומיה הפרטית והאישית של קטינים". לפיכך, קבע בית משפט השלום, כי מתחם הענישה בעניינו של המבוקש, ינוע בין מספר חודשי מאסר, אשר ניתנים לריצו בדרך של עבודות שירות, ועד שנת מאסר, לריצו בפועל. בהמשך, מנתה בית משפט השלום את השיקולים הבאים לחומרה: חומרת העבירות בהן הורשע המבוקש; הפגיעה הקשה בקטין, אשר "תלווה אותו עד סוף ימיו"; האמור בחוות הדעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות, שבמסגרתה הוערכה, אמן, מסוכנותו של המבוקש כבינוי-نمוכה, אך נמצא בה גם "נתונים לחומרה", כגון העובדה כי המבוקש "יחסلكטין את "היזמה למעשה"; והتسקרים שהוגשו מטעם שירות המבחן, אשר "איןם משכנעים ברמה צו שהם מציגים מערכת שיקומית סגורה וモצלהת". מנגד, שקל בית משפט השלום, את השיקולים הבאים לקולה: הודייתו של המבוקש בעבודות

כתב האישום; משלך הזמן הקצר של האירוע המתויר בכתב האישום; העובדה כי אין "מדובר במעשה מגונה הממוקם בראש סולם החומרה האפשרית"; היעדר מרכיב של אלימות או איומים במעשהו של המבוקש; וכן, האמור בתסקירות המבחן מהם עליה, כי המבוקש הינו "נורטיבי בעיקרו, עובד לפרטתו, בעל משפחה", וכי הוא "עשה מאמצים לשיקום". בהמשך, קבוע בית משפט השלום, כי בנסיבות בהן הליך השיקום שהוצע בפני בית המשפט, הינו בראשיתו, ומתקדם בעצლיטים, "אין מנוס מהטלת עונשה של מאסר בפועל ממש, אם כי לא צו הנוגעת ברף העליון של המתחם בעיקר לאור העובדה שהנאשם [המבקש] לא ניהל משפט והקטין לא נאלץ לשוב ולשחרר את הדברים".

9. לאור האמור, השיטת בית משפט השלום על המבוקש את העונשים הבאים: 8 חודשים מאסר, לריצו בפועל; 6 חודשים מאסר על תנאי, לבל יעבור המבוקש עבירות בגין, במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר; ותשולם פיצויים למ תלון בסך 10,000 ₪.

10. המבוקש ערער על גזר הדין בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. בפסק דיןנו, מיום 4.12.2016, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבוקש. תחילה, ציין בית המשפט המחוזי, כי נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות, ובهن "אדם מבוגר, שהוא אב בבית ספר, גורם לכך שהקטין מסתגר עמו בחדר, ופגע בו מינית". בית המשפט הוסיף וציין, כי גם אופי הפגיעה אינו מנוראי כלל ועיקר, מכיוון שמדובר במגע מתחת למכנסיו ותחתונו של הקטין. עוד עמד בית המשפט המחוזי על התמונה העולה מהמצהרת נפגע העבירה, שמסרה אמו של הקטין, לפיה הנזק שנגרם לקטין הינו קשה, ומזה המקירה הוא סובל "מפחדים קשים, חוסר אמון מוחלט באנשים, וראה את העולם כחור, מאיים, וمستגר בבית, ואף חלה ירידת חדה בשמחת החיים שלו ובלימודים". בהמשך, קבוע בית המשפט המחוזי כי לא עומדת לטובות המבוקש "עקרונות הסתמכות כלשהו", שכן הסדר הטיעון בין הצדדים לא כולל הסכמה לעניין העונש, ואין לפרשות את קבלת התסקרים כהבטחה או רמזה למבוקש בדבר עונשו. בנסיבות המקירה, בהן הליך השיקום שעבר המבוקש "נמצא אך ורק בראשיתו", סבר בית המשפט המחוזי כי אין זה מן הריאי לסתות לכולה ממתחם העונש ההולם. בהתייחס למידניות הענישה המקובלת בעבירות דומות, קבוע בית המשפט המחוזי, כי "במקרים לא מעטים, נגזרו בנסיבות אפילו פחות חמורות מאשר מתחמי סורג ובריח", מכל מקום, "כל תיק צריך להיבחן על פי נסיבותיו". במקרה דנן, כך התרשם בית המשפט המחוזי, ניתן משקל להליך טיפולו שהחל בו המבוקש, במסגרת קביעת משך תקופת המאסר, ואלמלא היה המבוקש נרתם להליך טיפול זה, ניתן שהיה נגזר עליו בבית משפט השלום, עונש חמור יותר.

הבקשה לרשות ערעור

11. בבקשת לרשות ערעור, טוען המבוקש, כי בפסקותיהם של הערכאות הקודמות נקבע "כלל קטgoriy", שמרגע שאושר על ידי בית המשפט המחוזי הריהו למעשה כל מנהה עבור הערכאות הדיניות, לפי בעבירות בגין דא, "התוצאה העונשית הינה מאסר בפועל אחריו סורג ובריח, אלא אם סיים הנאשם הליך שיקומי מוצלח". עוד לטענת המבוקש, העונש שהושת עליו הינו חמור מהעונש שנגזר על נאים רבים אחרים, שהורשו בעבירות זהה, בנסיבות דומות או אף חמורות יותר. בנוסף, ניתן כי בגזר דיןו של בית משפט השלום בוצע "שקלול חזיר של נסיבות ביצוע העבירה", שעה שנקבע עונשו של המבוקש בהתאם לתוך מתחם הענישה, דבר שהוביל להחמרה שגوية בעונשו. המבוקש אף קובל על דחיתת המלצותו של שירות המבחן, לפיה יושת על המבוקש צו פיקוח, למשך שנה וחצי, במהלך ההלכה הוא ימשיך להשתתף בהליך טיפול שיוטאם לו. עוד טוען, כי שגה בית המשפט המחוזי כאשר דחה את הבקשה להגשת תסקירות משלים נוספים, לצורך הכרעה בערעורו של המבוקש. לאור האמור, התבקש בית משפט זה, ליתן למבוקש רשות ערעור, לדון בבקשתה ערעור, ולהקל בעונשו של המבוקש.

6. לאחר שענייתי בכובד ראש חומר אשר הונח לפניי, נחה דעתני, כי הבקשה דין אינה מעוררת שאלת משפטית עקרונית, או שאלת שלכלות ציבוריות רוחבות היקף, החורגות מעניינו הפרט של המבוקש; בנוסף, אין חשש כי נגרם למבקר עיות דין, או אי-צדק ממש. משכך, הבקשה אינה עונה על אמות המידה שנקבעו בפסקתו של בית משפט זה, למtan רשות ערעור ב"גלאול שלישי" (רע"פ 1728/17 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.2017); רע"פ 16171/16 כלבונה נ' מדינת ישראל (18.8.2016)). עוד ראוי להזכיר, כי הבקשה שלפני נסובה, כל כולה, על חומרת העונש אשר נגזר על המבוקש, ידוע הוא כי בנסיבות מסווג זה אין הצדיקות, בכלל, מתן רשות ערעור, אלא אם מדובר בסטייה קיצונית ממדייניות הענישה הנוהגה בעבירות דומות (רע"פ 17/1052 ג'ברין נ' מדינת ישראל (12.3.2017); רע"פ 10116/16 דסוקי נ' מדינת ישראל (24.1.2017); רע"פ 4512/15 הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015)). ואם נחזור לעניינו, נראה בעלייל כי עונשו של המבוקש אכן סוטה, והוא זה, מרמת הענישה הנוהגת והמקובלת בעבירות מהסוג בו עסקין. מטעמים אלו בלבד, דין הבקשה להידחות.

12. בבחינת למעלה מן הצורך, אדרש בקצירה לטענותיו של המבוקש לגופו של עניין. כפי שນפסק, לא אחת, בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצות שירות המבחן, הגם שיש ליתן להן את המשקל הרואי (רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017); רע"פ 13/13 צוקן נ' מדינת ישראל (20.8.2013)). אך לאחרונה צינתי, בהקשר קרוב לעניינו, כי ראייתו של בית המשפט הינה רחבה יותר, ועליו לשקל מכך של נסיבות ושיקולים, אשר אינם נמנים על מערכת השיקולים אשר מנהים את קצין המבחן (רע"פ 9460/16 גרבני נ' מדינת ישראל (12.3.2017)). בנוסף, אין כל ממש בטענותיו של המבוקש, לפיו בפסק דין של בית המשפט המחווי ניתן תוקף לכ"ל קטgoriy" חדש, לפיו במקרים שבהם טרם הסתומים הליך שיקומו של אדם המושרע בעבירות מין, יושת עליון, בהכרח, עונש מאסר אחורי סוג וברית. עיון בפסק דין של בית המשפט המחווי מלמד, כי נאמר בו במפורש כי "כל תיק צריך להיבחן על פי נסיבותו". בעניינו, סבורני כי ככל השיקולים הרלוונטיים לקויה ולהומרא קיבלו את המשקל המתאים בעת שנקבע עונשו של המבוקש בתוך מתחם הענישה, על ידי בית משפט השלום, ולטעמי העונש שנגזר על המבוקש הינו ראוי מואזן.

13. לאור האמור מכלול, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

14. המבוקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 19.4.2017 עד השעה 10:00, ביום"ר הדרים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר כשבישותו דרכון וועתק מהחלטה זו. על המבוקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם עם ענף אבחן ומין של שירות בתי הסוהר, טלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ט"ו באדר התשע"ז (13.3.2017).

שׁוֹפֵט